

عنوان مقاله:

تحلیل و ارزیابی برداشت متکلمان اشاعره درباره رویت خداوند از آیات و روایات

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مطالعات دینی، علوم انسانی و اخلاق زیستی در جهان اسلام (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

الهام زرین کلاه - مرکز آموزش عالی اقلید

خلاصه مقاله:

از مهم ترین مسائل کلامی مورد اختلاف میان مکاتب کلامی، رویت خداوند است. در این باره مذهب کلامی اشاعره معتقد به امکان رویت و امامیه و معتزله بر امتنان آن اعتقاد دارند. بزرگان اشاعره از جمله فخر رازی در اثبات ادعای خود به دلایل همچون آیات و روایات استناد کرده اند. گروه مقابل آن ها از جمله شیخ طوسی و زمخشری نیز از همان آیات در رد دیدگاه آن ها بهره گرفته و دیدگاه آن ها را مخالف عقل از جمله تجرد ذات، و نیز تصریح بسیاری از آیات دانسته اند. این مقاله با بکارگیری روش کتابخانه ای و تحلیلی ضمن بیان دیدگاه اشاعره در مورد رویت خداوند در روز قیامت، به ارزیابی این دیدگاه پرداخته و به این نتیجه دست یافته است که دیدگاه مذکور، مخالف معیارهای قطعی همچون قرآن و عقل است. همچنین برخی از روایات مورد استناد به لحاظ سنی خبر واحد و غیر قابل اعتماد می باشند. اسرائیلی بودن برخی از روایات مورد استفاده اشاعره، از دیگر دلایل رد دیدگاه آن ها می باشد

کلمات کلیدی:

رویت خدا، اشاعره، امامیه، قرآن، روایات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1713173>

